

DARBININKŲ BALSAS

KLAIPĖDOS MIESTO IR APSKRITIES PROFESINĖS SĄJUNGOS INFORMACINIS LEIDINYS

Klaipėda, 2016 m. rugsėjo mėn. Leidžiamas nuo 1995 m. liepos mėn. Nr. 9 (277)

Su Rugsėjo 1-ąja

*Šiandien pirmąkart žaisliukams
teko likti namuose,
Parkeris, pieštukas, sąsiuviniukai,
vieta jų kuprinėje.*

*Tu nuo šiandien pirmokėlis,
linkime tau daug sėkmės,
Lai spalvotas vadovėlis,
taps geru tavo draugu.*

Tėtis ir Mama

Moterys uždirba mažiau negu vyrai

Lietuvoje moterys uždirba vis mažiau negu vyrai, skelbia Lietuvos statistikos departamentas. 2015 metais šis atotrūkis sudarė 14,3 proc. ir buvo 0,6 proc. didesnis nei 2014 metais.

Per metus moterų ir vyrų darbo užmokesčio atotrūkis padidėjo 0,6 procentinio punkto, informuoja Lietuvos Respublikos statistikos departamentas.

Didžiausias moterų ir vyrų darbo užmokesčio atotrūkis 2015 m. buvo finansinės ir draudimo veiklos – 38,5 proc., informacijos ir ryšių – 29,5 proc., žmonių sveikatos priežiūros ir socialinio darbo – 26,3 proc., apdirbamosios gamybos – 25,6 proc., didmeninės ir mažmeninės prekybos; variklinių transporto priemonių ir motociklų remonto – 24,4 proc., bei kitos aptarnavimo veiklos įmonėse ar įstaigose – 23,7 proc.

Ten pat nurodoma, jog šis atotrūkis pastaruosius 5 metus (tarp 2010 m. ir 2015m.) privačiame sektoriuje mažėjo (nuo 18,8 proc. iki 17,3 proc.), o valstybiniame – atvirkščiai – išaugo (14,2 proc. iki 16,3 proc.).

Didžiausią įtaką darbo užmokesčio skirtumo didėjimui turėjo tokie veiksniai kaip vyrų ir moterų skaičius tam tikroje ekonominėje veikloje, jų profesija, išsilavinimas, amžius, darbo stažas ir kt., nurodo statistikos departamentas. **LR Statistikos departamentas**

NUTARIMAS Nr. A-1-122/16

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos taryba 2016-08-06 nutarė tenkinti Lietuvos profesinės sąjungos „Solidarumas“ pasiūlymą jungtis į LPS „Solidarumo“ gretas ir pasirašyti bendradarbiavimo sutartį. Tokiu būdu LPS „Solidarumas“ bei Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga taps dar stipresniu socialinės gynybos skydu, galinčiu tvirčiau, teisinėmis priemonėmis atstovauti ir ginti dirbančiuosius nuo darbdavių savivalės. **Inf. „Darbininkų balsas“**

Lengvata tėvams rugsėjo 1 dieną

Artėjant Rugsėjo 1-ajai, Mokslo ir žinių dieni, Valstybinė darbo inspekcija primena vieną iš Darbo kodekso numatytų lengvatų asmenims, auginantiems vaikus.

Darbuotojams, auginantiems bendrojo ugdymo mokykloje besimokantį vaiką iki dvylikos metų, pirmąją mokslo metų dieną suteikiama ne mažiau kaip pusė darbo dienos laisvo nuo darbo laiko per metus, mokant darbuotojo vidutinį darbo užmokesį.

Ši garantija taikytina tik tiems darbuotojams, kurie neturi teisės į visą papildomą poilsio dieną per mėnesį, t.y. netaikytina darbuotojams, jau turintiems teisę į vadinamąjį mamadienį ar tėvadienį (auginantiems du vaikus iki 12 metų), ar auginantiems neįgalų vaiką iki 18 metų.

Darbdavio atsisakymas suteikti tėvams priklausantį laisvą laiką ar už jį mokėti yra darbo įstatymų pažeidimas – jį galima apskųsti Valstybinei darbo inspekcijai.

**Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga**

Garliavos byla: tarp kaltinimų, patyčių ir pasiaukojimo

Prisipažinsiu – nėra labai jauku apie Garliavos tragediją rašyti ne pagal oficialią versiją. Nes tuoj pat plačių pažiūrų profesorių ar tolerantiškų humanistų esi pasmerkiamas kaip žmogžudžio gynėjas ar linčo teismo šalininkas, politikų – kaip per vaiko ašaras besibraunantis į valdžią (į jų nesibaigiančią valdžią), teisininkų – kaip teisinės valstybės (lyg tokią turėtume) griovėjas. Ir net kai kurių dvasininkų, kviečiančių galestingumui net ir komunistinio genocido vykdytojams, – kaip atleidimo nevertas *violetinis*. Delfi redaktorė, savo dienraštį laikanti Lietuvos nuomonės formuotoju, neseniai paskelbė dar tokių nuosprendį: *pusė piliečių, stojusių už kažkokią falsifikuotą tiesą gelbėti „mergaitę“, yra ne kas kita, kaip Kremliaus propagandos pasekmė, kertanti per pačius demokratijos pagrindus*

Apie šią tragediją savo nuomonę turi beveik visi, o geriausiai tiesą žino tie, kurie nebuvo įvykių vietoje, nebendravo su kaltinamaisiais ar nukentėjusiais, todėl išvadas pasidarė iš televizijos laidų, laikraštinų versijų ar pažįstamų *pletkų*. Manau, kad šita itin sudėtinga byla būtent taip ir buvo nulemta – nuotoliniu būdu. Ir esminius pamatus jai paklojo du veiksniai: mūsų dabartinis psichiatrijos guru Dainius Pūras, netiesiogiai, per atstumą, dar iki visų bylų baigties ištyręs ir autoritetingai pareiškęs, kas žaloja vaiką (tą vėliau iš esmės atkartoję teisėjas Audrius Cininas, be įrodymų, be tiesioginio bendravimo su mergaite nustatydamas *ištrintą vaiko atmintį*), ir teisėjų klaninis solidarumas dėl pirmą kartą Lietuvoje užmušto savo kolegos.

Spėju, kad aukščiausiuose teisėjų sluoksniuose suveikė toks mąstymas: šitas atvejis pavojingas mums visiems, todėl neverta aiškintis, dėl ko teisėjas užmuštas, reikia visas neigiamas versijas, metančias šešėlį ant visų teisėjų, tušuoti, o visuomenę ir ypač įsiau drinusius „violetinius“ visiems laikams įsamontinti – kiekvienas teisėjas buvo ir bus aukščiau visų kitų nuodėmingųjų. Tokia versija leistų paaiškinti kai kuriuos šiaip sunkiai suvokiamus šios istorijos vingius: pvz., kodėl generalinis prokuroras Algimantas Valantinas nereagavo į viešai metamus kaltinimus pedofilija dar gyvam teisėjui Jonui Furmonavičiui, arba kodėl taip greitai ir diametraliai priešinga kryptimi keitėsi Teisėjų tarybos pirmininko G. Kryževičiaus nuomonės apie Neringą Venckienę: nuo palankaus *ji vykdo teismo sprendimą* iki teisėjų vadui neleistino viešo pasmerkimo *ji yra pūlinys ne tik teisinėje, bet ir politinėje sistemoje*.

Kiek sunkiau suprasti, kodėl taip stipriai keitėsi Prezidentės pozicija, kuri pradžioje viešai reikė palankumą teisėjai N. Venckienei ir neslėpė tikinti pedofilijos faktu, bet vėliau tyliai

sankcionavo ir glaištė drastišką policijos šturmą ir prievartą prieš vaiką. Vieno buvusio labai aukšto saugumo pareigūno neoficialiu tvirtinimu, tokį neįtikėtiną šturmą Garliavoje lėmė Briuselio raginimas Lietuvai „susitvarkyti“ iki savo pirmininkavimo Europos Sąjungai. Kita galima, jau mano versija – Dalia Grybauskaitė paprasčiausiai išsigando tuomet žaibiškai augančio N. Venckienės populiarumo. To Neringos Venckienės populiarumo bijojo ir visas politinis elitas, kaip didžiausią priešrinkiminį siaubą nurodydami iki šiol be priekaištų dirbusią teisėją ir jos paskubomis sukurtą, nebrandų politinį darinį, o ne pavogtais milijonais ir ryšiais su Kremliumi kaltinamą Viktorą Uspaskichą su pajūrio bosais aplipinta jo *Darba partija*.

Vienas pažįstamas mane įtikinėjo, kad Drašius Kedys – tikrai žmogžudys, nes jis buvo *tokio būdo*. Sutikau, kad D. Kedžio povyza nekvepia nuolankumu, tad neatmetu tos versijos (nors teismas nėra įrodęs Drašiaus Kedžio kaltumo) ir kaip krikščionis nepripažįstu keršto teismo, bet man asmeniškai šitos bylos esminis klausimas yra kitas: ar kuriame teisingą valstybę, ar mūsų teismų ir psichiatrijos sistemoje jau tikrai nebėliko sovietinės dvasios, pagal kurią politinių bylų baigtys buvo žinomos iš anksto, o psichiatrai nustatydavo diagnozes per atstumą? Šiuos klausimus šioje byloje kėlė ir oficialūs valstybės kūrėjai – signatarai (jų galėčiau išvardyti bent kelias dešimtis), trys iš jų – žinomi teisininkai, mūsų Konstitucijos kūrėjai, netgi tvirtino, kad 2012 m. gegužės 17 d. Garliavoje „valstybės vardu naudojant prievartą, buvo pažeisti Lietuvos Respublikos Konstitucijos 3, 20, 21, 22, 23, 25, 29, 33, 36 ir 114 straipsniai, taip pat buvo šturkščiai pažeisti Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvencijos 12, 19 ir 34 straipsniai“. Nepriklausomybės signataras Algirdas Patackas, pats budėjęs Garliavoje, Klonio gatvėje, savo nuoskaudą dėl valstybės veiksmų išreiškė net pareiškimu Seime: „*Nebeatpažįstu LIETUVOS, jos valstybės, už kurios atkūrimą dėją parašą. Pagrobta mergaitė, paslėpta nuo artimųjų ir visuomenės, pagaliau išvežta nežinia kur. Ir visa tai padaryta valstybės vardu, valstybės rankomis. Šis nusikaltimas turės sunkiai nuspėjamų pasekmių tiek tautai, tiek valstybei.*“

2015 m. gegužės 17-ąją sukanka treji metai nuo Garliavos šturmo. Aistros kiek aprimusios, bet atmintis gyva abiejose pusėse, Klonio gatvės stebėtojai vis dar tampomi po teismus, o violetinė spalva, kaip ir reiškiamos abejonės dėl šios bylos teisingo tyrimo, oficialiuose sluoksniuose tebepriimama kaip blogio ženklas. Štai net kartu su „Tiesos“ judėjimu, tiksliau, iš jos gimusia partija „Lietuvos sąrašas“ į Vilniaus tarybą patekusi Aušra Maldeikienė kategoriškai purtsi savo rinkimų kolegų: „*Tiesos*“ judėjimas man nesuprantamas, nes nežinau, kokios tiesos jie nori. Visuomenėje tiesa yra nustatoma teismo procesuose.“

Poniai Aušrai ir jos šalininkams norėtųsi priminti, kad dėl teismų

procesuose nustatomos tiesos kovojo ir anglai, ir prancūzai, ir amerikiečiai. Prisiminkim, kad ir Alfredo Dreyfuso bylą, suskaldžiusią Prancūziją į dvi itin aršias stovyklas, vos neatvedusią prie pilietinio karo – šioje pagarsėjusioje byloje po visuomenės spaudimo buvo rasti nauji įkalčiai ir nuteistasis iki gyvos galvos pagaliau išteisintas. O apie JAV prezidento Johno Kennedy ir jo brolio, kandidato į prezidentus Roberto Kennedy, nužudymų neįtikinamą tyrimus iki šiol rašomos knygos ir kuriami filmai. Būtent JAV, šiuolaikinės demokratijos lopšyje, ir kilo tokie terminai, kaip linčo teismai (Williamas Lynchas, nusivylęs valstybės bejėgiškumu, organizavo savignos būrius, gaudžiusius bei baudžiusius plėšikus), būtent ten po ilgų tiesos paieškų ir buvo parodytas didžiausias nepasitikėjimas teisėjais, sudėtingose bylose sprendimus patikint žmonėms iš gatvės – prisiekusiųjų teismams. Ir tokios pilietinės tiesos paieškos ne tik nesugriovė tų valstybių, priešingai – tik jas sustiprino. Nes sustiprino piliečių pasitikėjimą valstybe ir jos vardu skelbiamu teisingumu.

O Garliavos – pedofilijos ir žmogžudysčių – byloje yra ne mažiau neaiškumų, dėmių ar abejonių, nei A. Dreyfuso ar brolio Kennedy bylose. Gegužės 17-osios proga ryškiausiai jų norėtųsi priminti – ypač tiems, kurie dabar šią bylą bando pavaizduoti kaip Kremliaus paveiktą *violetinių zombių* (LRT tinklalapio vadovo V. Laučiaus terminologija) maištą prieš teisinę valstybę.

Taigi, kuo ypatinga Garliavos byla?

Pirmą kartą Lietuvoje taip ryškiai buvo iškelta pedofilijos problema.

Pirmą kartą Lietuva dėl vienos bylos buvo taip ryškiai pasidalijusi į dvi stovyklas; tuo pat metu dvi žiūrimiausios televizijos skelbė visai priešingas tos bylos versijas.

Pirmą kartą dešimtys valstybės svarbiausių institucijų niekaip nesureagavo nei į raštiškus piliečio (Drašiaus Kedžio) skundus, nei į išplatintą vaizdo įrašą su mergaitės liudijimais, nei į viešą teisėjo kaltinimą pedofilija.

Pirmą kartą Lietuvoje buvo nušautas teisėjas. Teisėsauga neturi jokie pagrįsto motyvo, kad teisėjas buvo nušautas dėl savo profesinės veiklos. Iš aukštų policijos pareigūnų (vėlgi – pirmą kartą Lietuvoje buvo teisiami tokie aukšti policininkai) bylos galime spręsti, kad teisėją kėsintasi nušauti dėl įtarimų pedofilija.

Pirmą kartą Lietuvoje byla susijusi su tokiais keistomis keturiomis (kiti tvirtina, kad jų žymiai daugiau) mirtimis: nušauti du žmonės (moteris ir teisėjas), kurie pagal mūsų teisėsaugos sprendimus neturėtų kelti jokių jausmų **Nukelta į 2 pusl.**

Atkelta iš 1 pusl.

Garliavos byla: tarp kaltinimų, patyčių ir pasiaukojimo

Įtariamajam žudikui. Įtariamasis žudikas netikėtai miršta pasprinęs savo skrandžio turiniu (jo sulaužyta koja ir perskelta kaukolė – matyti iš lavono nuotraukų – ekspertų išvados nekeičia). O įtariamasis pedofilija staiga paskęsta kelių centimetrų gylio baloje. Svarbu ir tai, kad įtariamojo žmogžudyste paieškomis buvo mestos didelės pajėgos net užsienyje, per žiniasklaidą skelbtos jo nuotraukos su galimai pakeista išvaizda (su barzda, perukais, ūsais), tačiau jis rastas negyvas čia pat, Kaune. Viešai skelbti įtarimai, kad jį slėpė giminės, nepasitvirtino.

Pirmą kartą Lietuvos ir, ko gero, viso demokratinio pasaulio teismų istorijoje buvo teistas miręs kaltinamasis (kaltinamas pedofilija). Dar įdomiau, kad šioje byloje Aukščiausiasis Teismas nustatė teisingumo galimybę tik viena kryptimi: mirusį kaltinamąjį galima išteisinti, bet negalima nuteisti. Daugiau tokių keistų teismo procesų Lietuvoje nebuvo.

Pirmą kartą Lietuvos ir, ko gero, viso demokratinio pasaulio teismų istorijoje kaltinamasis pedofilija buvo išteisintas procese nedalyvaujant nė vienam tiesioginiam proceso dalyviui: nei įtariamajam (miręs), nei nukentėjusiai (teisėjai nusprendė, kad mergaitės atmintis ištrinta, tad jos parodymai bus netikri), nei šios bylos iniciatoriui – kaltintojui (miręs). Dar įdomiau – be jokių tiesioginių liudininkų ir be tiesioginių įrodymų teisėjai paskelbė unikalią išvadą: mergaitė turėjo vienintelę seksualinę patirtį – tėvo filmavimo metu.

Pirmą kartą, ko gero, teismų istorijoje neišsprendus pagrindinės bylos (pedofilijos), teisėjai priėmė nuosprendį šalutinėje byloje, taip sugriaudami pagrindinę bylą: Kėdainių teismas pareikalavo skubiai perduoti mergaitę motinai, prieš kurią ši buvo davusi parodymus pagrindinėje byloje. (*Tai sudarė visas sąlygas mergaitės poveikiui, galimai siekiant parodymų pakeitimo pagrindinėje pedofilijos byloje – rašė teisininkai, Konstitucijos kūrėjai.*) Ko gero pirmą kartą sprendimas pakeisti vaiko globėją ir gyvenamą aplinką buvo priimtas neatsiklausiant paties vaiko ir taip grubiai pažeidžiant Vaiko teisių konvenciją bei Lietuvos teisės aktus. Buvęs Aukščiausiojo Teismo teisėjas, mūsų Civilinio kodekso tėvas Valentinas Mikelėnas tuomet sakė, kad šioje byloje galėjo būti priimta ir priešinga nutartis.

Pirmą kartą, ko gero, teismų istorijoje teismo nutartis – perduoti mergaitę nenaudojant jėgos – įvykdyta pažeidžiant pačią teismo nutartį. Mergaitė iš gimtų namų išnešta klykianti, kojomis į priekį, naudojant šurkščią pteivartą, o jos perėmimo įrašas slepiamas ne tik nuo visuomenės, bet ir nuo Tautos

atstovybės – Seimo. Už neteisėtą teismo nutarties įvykdymą (arba, tiksliau, neįvykdymą) kaltų nieieškota.

Pirmą kartą Lietuvos istorijoje vaiko prievartiniam išnešimui iš savo gimtų namų (mergaitė ten gyveno nuo gimimo) buvo panaudota šimtai iki dantų ginkluotų policininkų ir, anot Konstitucijos kūrėjų Kazimiero Motiekos, Narcizo Rasimo ir Zitos Šličytės, šurkščiai pažeista daugybė Konstitucijos straipsnių.

Pirmą kartą Lietuvos teismų istorijoje apylinkės teismas neteisėtai ėmė aiškinti Konstituciją, nutardamas, kada galima pažeisti Konstitucijoje numatytą teisėjo imunitetą ir leisdamas prieš teisėją – mergaitės globėją panaudoti prievartą (taip buvo šurkščiai pažeistas Teismų įstatymas). Po Garliavos bylos daugiau nė karto nebuvo pažeista teisėjo neliečiamybė, net jei teisėjas atlikdavo neteisėtus veiksmus, nesusijusius su jo profesine veikla.

Pirmą kartą teismų istorijoje Teisėjų tarybos pirmininkas viešai išreiškė neigiamą nuomonę apie vieną iš bylos dalyvių, taip darydamas spaudimą savo pavaldiniams ir atimdamas Neringos Venckienės konstitucinę teisę į nešališką teismą.

Pirmą kartą dėl vienos bylos Lietuvoje atsistatydino tiek aukštų teisėsaugos pareigūnų, įvyko ir tebevyksta tiek daug su ja susijusių bylų, tačiau taip visuomenei neatsakyta į daugybę klausimų, kad ir į šį: Kas tas paslaptingas mergaitės mamos globėjas, nusamdęs brangius Kauno advokatus?

Pirmą kartą visuomenei pateikiamos tokios prieštaringos versijos apie valstybės saugomos mergaitės būklę. Valstybės pareigūnai ir specialiai atrinkti keli žurnalistai pasakoja apie gerą mergaitės sveikatą ir nuotaiką, apie *imbierais ir blynais kvepiančią, meile ir jaukių namų šiluma persunktą laimę*, kai tuo pat metu jos mama lieja skundus: *dukrelė labai kankinasi, kenčia tarp uždarytų sienų, yra labai išvarginta, jai nuolat skauda galvą, pilvą* (2013 m. kovo 15 d.), *gyvenant su apsauga po šiandien dienai man tenka atstatinėti santykius su dukra, lankomės pas psichologus* (2015 m. balandžio 20 d.).

Pirmą kartą teisėsauga elgiasi taip dviprasmiškai įtariamojo atžvilgiu: per trejus metus (nuo 2012 m. gegužės 17 d.)

Neringai Venckienei viešoje erdvėje skelbiami vis nauji ir vis baisesni įtarimai (vienas iš jų – net valstybės perversmo organizavimas), viešai vis žadama prašyti JAV teisėsaugos ją išduoti Lietuvos teismams, bet realiai taip niekas ir nedaroma: generalinis prokuroras aiškina, kad kaltinimai ekstradicijai per menki, viena teisėsaugos grandis – policija – sakosi žinanti jos tikslią gyvenamąją vietą užsienyje, kita – prokuratūra tai kategoriškai neigia.

Pirmą kartą nepriklausomoje Lietuvoje žmonės persekiojami, šmeižiami ir teisiami už nesavanaudiškumą, už tai, kad nebuvo

abejingi kito skausmui ir pagalbos šauksmui, už tai, kad patys buvo sužaloti ir pažeminti Garliavos šturmo metu.

Už tai, kad sovietmečiu išmoko, jog teisė ir reikalavimai jai paklusti ne visada yra lygu teisingumui ir žmogiškumui.

Dalius STANCIKAS
2015 m. gegužės 17 d., Kaunas

Čečeno Modalovo žaliūnai pasirošę šturmuoti Kedžių namą. Garliava, Kauno rajonas, 2012 m. gegužės 17 d.

„Specnazo kariai“ velka kiemo grindiniu žmogų, stebėjusį Kedžių namo šturmą ir Modalovo žaliūnų siautėjimą.

Po Modalovo žaliūnų atakos bei šturmo, advokatas Černiauskas ir Stankūnaitė prievarta išnešą iš Kedžių namų Deimantę Kedytę.

Aštuonioliką taisyklių kiekvienam darbuotojui

1. Nenumoti ranka į darbo santykius reglamentuojančius įstatymus, nes jie nurodo dirbančiųjų ir darbdavių teises bei pareigas.
2. Nedirbti nelegaliai, nes nelegalas neturi jokių socialinių garantijų, negali laukti jokių įsipareigojimų iš darbdavio.
3. Atkreipti dėmesį į pasirašomą darbo sutartį. Vienas sutarties egzempliorius turi būti įteiktas darbuotojui tuoj pat po sutarties su darbdaviu sudarymo.
4. Darbo sutartyje turi būti nurodytos trys pagrindinės sąlygos: **darbo funkcija, darbo vieta ir darbo apmokėjimas**, o visa kita darbdavys reglamentuoja savo potvarkiais ir kolektyvine sutartimi.
5. LR Darbo įstatymuose numatyta 40 val. trukmės normali darbo savaitė. Kai kurių kategorijų darbuotojai gali dirbti suminių ar viršvalandinį darbo laiką. Viršvalandinis darbo laikas nustatomas atskiru darbdavio įsakymu, suderinus su profesine sąjunga ir gavus jos sutikimą.
6. Nesitaikstyti su akivaizdžia neteisybe darbe, ginti savo teises, kreiptis gynybos į profsąjungą, jei esi jos narys.
7. Nuolatinių darbą dirbantis asmuo negali būti verčiamas pasirašyti terminuotą darbo sutartį, tai pasiūlyti gali tik pats darbuotojas.
8. Imti pavyzdį iš prancūzų ir steigti profsąjungas, tada kolektyvui lengviau reikalauti savo teisių ir apsiginti nuo darbdavio savivalės.
9. Darbuotojui, netekusiam darbingumo dėl suluošinimo darbe ar profesinės ligos, jo darbo vieta (pareigos) išsaugoma, kol bus atgautas darbingumas ar nustatytas neįgalumas.
10. Darbuotojas, padavęs prašymą atleisti jį iš darbo, ne vėliau, kaip per tris dienas nuo prašymo įteikimo darbdaviui datos, gali atsiimti savo prašymą dėl atleidimo iš darbo ir toliau tęsti darbo santykius.
11. Nepasirašinėkite neaiškių arba bloginančių Jūsų padėtį dokumentų, nepasitarę su profsąjungos atstovu, arba kolegomis.
12. Jeigu pokalbis su darbdaviu krypta Jums nepalankia kryptimi, turite teisę nutraukti jį ir pareikalauti, kad dalyvautų profsąjungos atstovas.
13. Reikalaukite laiko susipažinti su Jums siūlomu pasirašyti dokumentu. Panaudokite išsiderėtą laiką tam, kad gautumėte papildomos informacijos, apgalvotumėte galimas pasekmes.
14. Darykite nuorašus, kuriuos pasirašote. Ant nuorašų būtinai turi būti data ir asmens, priėmusio iš Jūsų pasirašytą dokumentą, parašas.
15. Nerašykite, kad susipažinote su dokumentu, kurio nuorašą negavote.
16. Jei Jus verčia pasirašyti dokumentą, su kuriuo nesutinkate, rašykite: "Susipažinau, bet nesutinku, nes..."

17. Jei Jums siūloma parašyti pareiškimą (prašymą) ir Jus nusprendėte neprieštarauti, pradėkite žodžiu "Sutinku", venkite formulavimo "Prašau", nes tai nėra Jūsų iniciatyva.

18. Jei iš Jūsų darbdavys reikalauja raštiškų pasiaiškinimų, vadinkite juos „Tarnybiniams pranešimais“ arba „Paaiškinimais“, bet ne „Pasiaiškinimais“. Pasiaiškinimas - reiškia, kad Jus savaime prisipažįstate dėl kažko kaltas.

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos taryba

Išsityčiojo iš Premjero Algirdo Butkevičiaus planų stabdyti emigraciją iš Lietuvos

Lietuvos Vyriausybės sprendimų paieška kaip stabdyti vis didėjančią emigraciją ir susigrąžinti dalį emigrantų, jau kritikuota ir dėl pasirinkto laiko tai daryti, ir dėl akivaizdaus priešrinkiminio populizmo, naudojantis Lietuvoje itin skaudžia emigracijos problema. Planas pagaliau parengtas ir pavišintas, tačiau tai padėties tikrai nepakeitė.

Staugus Premjero susirūpinimas didėjančia emigracija tėra rinkiminis triukas (apie tai jau esame rašę). Bent jau tokia išvada peršasi turint omeny pasirinktą laiką šio klausimo sprendimui. Tai, kad ketverius metus dirbanti Vyriausybė ėmėsi rengti planą likus vienam mėnesiui iki rinkimų, savaime baksnoja pirštu į artėjančius Seimo rinkimus, o ne į Vyriausybės sąžinę ir nuoširdų susirūpinimą tebeaugančia emigracija. Tai, kad per šią kadenciją Vyriausybė itin akipilėsiškai **stūmė** naujajį Darbo kodeksą, profesinėms sąjungoms ir dirbantiesiems (daugiausiai emigruojančiai grupei) reikalaujant to nedaryti – patikimumo taip pat nepriededa. Tad nėra netikėta, kad pavišintas „Priemonių emigracijai mažinti ir grįžtamajai migracijai didinti planas“ ekspertų susižavėjimo taip pat nesulaukė.

Pavyzdžiui, Delfi. It cituojamas vieno banko ekonomistas, teigiantis, kad:

„Jei planą paskaitys emigrantai, tai paskatins juos negrįžti į Lietuvą. Kartais pasijuokiams iš dabar jau retesnių darbo skelbimų, kuriuose nurodoma, kad darbuotojams laiku mokamas atlyginimas ir suteikiamos visos socialinės garantijos – juk tai privalu daryti. Plane sakoma, kad bus laiku mokamos socialinės išmokos. O kaip gali būti ne laiku? Tokiais pažadais tikrai neprisikviesi emigrantų. Jie rodo valstybės požiūrį. Ji tarsi vaidina gerą dėdę, kuris neva dosnia ranka padalins vieną kitą pašalpą ir dėl to žmonės grįš į Lietuvą. Aš manau, kad dėl to tikrai negrįš“, – kalbėjo ekonomistas.

Rūta GELEŽINĖ

Kada galima būti ar nebūti darbe?

Savavališkas neatėjimas į darbą yra viena iš didžiausių „mirtinų nuodėmių“ darbo santykiuose, už kurią galima iškart prarasti darbą. Tačiau pasitaiko situacijų, kai darbo valandos ir asmeninis gyvenimas tampa tiesiog nesuderinami.

Tad kokius asmeninius reikalus galima tvarkyti darbo metu? Gera žinia – iš esmės darbo metu (būnant ne darbe) galima tvarkyti bet kokius asmeninius reikalus. Bloga žinia – tai galioja TIK tada, kai iš anksto susitarėte su darbdaviu.

Net esant tokioms svarbioms priežastims kaip sveikatos (arba vaikų sveikatos) pasitikrinimas, trūkęs vamzdis, tvarkant dokumentus valstybinėse įstaigose ir pan., nebuvimas darbe turi būti pirma suderintas su darbdaviu.

Paprastai įmonėse būna priimta vidaus tvarka ir taisyklės, kaip turi elgtis darbuotojas ir kokiais atvejais gali neateiti į darbą administracijos leidimu, pasinaudojęs kasmetinėmis arba nemokamomis atostogomis.

Kada galima trenkti durimis ir išeiti?

Negalima. Tačiau egzistuoja keletas aplinkybių, kai darbdavys išties privalo Jus išleisti. Tai – įgyvendinti rinkimų teisės (balsuoti arba kandidatuoti); atlikti donoro pareigų; pasitikrinti sveikatos – jei esate nėščia arba pajutote neigiamą darbo arba darbo aplinkos poveikį savo sveikatai. Beje, vidutinis darbo užmokestis Jums bus paliktas tik tada, jei gydytojas nustatys, kad iš tiesų dėl sveikatos sutrikimų kaltas Jūsų darbas arba darbo aplinka.

Darbdavys taip pat turi išleisti artimojo mirties atveju (iki trijų darbo dienų), darbuotojus, kurie yra pakviesti į išteisinio tyrimo įstaigas, prokuratūrą ar teismą, bei profesinės sąjungos renkamujų organų narius vykdyti profsąjunginės veiklos. **R.G.**

Neimk vokelio, o sužinojęs pranešk, nes kitaip:

- *jau rytoj tave apgaus tavo darbdavys;
- *įvykus nelaimingam atsitikimui, daugiau mokėsi už gydymą;
- *susirgęs neturėsi už ką nusipirkti vaistų;
- *atostogausi be pinigų;
- *negalėsi gauti paskolos ir pirkti išsimokėtinai;
- *tavo vaikai negaus tinkamo švietimo;
- *senatvėje gausi mažą pensiją.

Vokelyje alga – gyvenimas skurde!
Mokesčių inspekcijos pasitikėjimo telefonas:
1882

UAB „AKMEKA“

Gamyba iš akmens:

antkapiniai paminklai, židiniai, palangės, laiptai, stalviršiai ir kt.

Kapų tvarkymas:

- pamatų pylimas, plytelių klojimas, raidžių kalimas;
- Laidojimo ir kremavimo paslaugos:

-[vairūs karstai, įkapės: suknelės, kostiumai, avalynė, mirusiojo iš namų visą parą išvežimas, parvežimas Lietuvoje ir už jos ribų, katafalkų ir autobusų nuoma, dokumentų tvarkymas, salių užsakymas, laidojimo duobių kasimas.

Kalvių k., Hugo Šojaus g. 5, Klaipėdos raj., LT-95409

Tel. 8-612-71977 (Jonas), tel. 8-657-58395 (Mantas)

Tinklapis: www.akmeka.lt,

el.paštas: akmekainfo@gmail.com

„PILIES BARAS“

Jauki aplinka, dienos pietūs tik 3,30 € . Užsakomi banketai, furšetai.

Dirbame nuo 10:00 iki 22:00 val.

Adresas: Skerdėjų g. 10, LT-91246 Klaipėda
 Tel. 8-652-67916

Maloniai laukiame Jūsų!

Kas nutinka dalį atlyginimo gaunantiems „vokelyje“

Nors atsakingos institucijos skelbia, kad tokių įmonių mažėja, vien 2015 metais buvo užfiksuota maždaug 40 tūkst. įmonių, kuriuose darbuotojams mokama mažiau nei minimalus mėnesinis atlyginimas (MMA). Tačiau kas nutinka, kai žmogus sutinka dirbti tokiomis sąlygomis?

Lietuvos įstatymai draudžia darbdaviams mokėti mažesnius nei MMA atlyginimus. Tačiau neuždirbti net minimalios algos įmanoma, jei darbuotojas dirba ne pilnu etatu, pavyzdžiui, antraeilėse pareigose. Tačiau mažiau nei MMA uždirba ir tie, kurie, pavyzdžiui, iš tiesų dirba visą darbo laiką, bet likusią algos dalį gauna „vokelyje“.

Manoma, kad būtent tokiomis sąlygomis iš tiesų dirba didžioji dauguma MMA per mėnesį negaunančių darbuotojų. Panašius duomenis pateikia ir Valstybinė darbo inspekcija, skelbianti, jog drauge su SODROS specialistais per metus iš šešėlio „ištraukė“ 68 mln. eurų darbo užmokesčio.

Dažnas dirbančiųjų motyvas, jog priimdami dalį atlyginimo „neoficialiais“, jie uždirba daugiau nei gautų kitaip.

Tačiau dažnai toks noras uždirbti daugiau, reiškia didesnę skurdą.

„Toks darbdavys susimąžina savo mokestinę naštą, bet apgauna valstybę ir atima darbuotojo ateities pajamas. Beje, tokie darbuotojai nukenčia ne tik dėl to, kad ateityje jų senatvės pensijos bus mažesnės. Neturėdami arba beveik neturėdami oficialių pajamų jie negali, pavyzdžiui, gauti būsto paskolos“, – pastebi ekonomistas. – „Susidūrę su netikėtais finansiniais sunkumais jie taip pat turi mažai alternatyvų, kartais renkasi labai aukštų palūkanų reikalaujančias greitųjų kreditų bendroves ir dar labiau skursta.“

Darbuotojai, gaunantys visą, arba dalį atlyginimo „vokelyje“, tampa pažeidžiamasis darbdavių savivalei, nes tokiu atveju dirbančiajam yra sunku įrodyti nepilno atlyginimo išmokėjimo arba neteisėtą išskaičiavimų iš atlyginimo faktus. Be to, sutikdami gauti mažesnes nei minimali mėnesinė alga pajamas, žmonės kartu „sutinka“ sukaupti mažiau stažo, būtino norint gauti senatvės pensiją. Būtinasis darbo stažas, reikalingas norint gauti viso dydžio paskaičiuotą senatvės pensiją, yra 30 metų, o nesukauptus minimalaus – 15 metų – darbo stažo pensija išvis negali būti skiriama,“ – perspėja Sodra.

Rūta GELEŽINĖ

Juodasis darbdavių sąrašas

Darbo ginčai bylose dėl neišmokėto atlyginimo, viešas įmonių, bendrovių, organizacijų paskelbimas, kurioms pateikti darbuotojų ieškiniai dėl uždelsto ir neišmokėto darbo užmokesčio bei delspinigių išieškojimo

UAB „Bar idėjos“, UAB „Real Deal House“, UAB „Baltic Star LT“, UAB „Maisto vartai“, UAB „NEG Energy“, UAB „Indigo karta“, UAB „Statybų agentas“, A. Griciaus autotransporto įmonė, UAB „Nema“, UAB „Revalis“, UAB „Slaugos namai „Vita lumina“, UAB „Daikas“, UAB „Kauno projektavimo, restauravimo ir statybos institutas“, UAB „Jofos konstrukcijos“, S. Spranaitytės komercinė įmonė, UAB „Videgra“, UAB „Kretingos vettiekimas“, UAB „Konsultacijų menas“, UAB „Bręsta statyba“, UAB „Ecolink Baltic“, UAB „Keramita“, UAB „Bioversmė.“

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos darbo inspekcija

*Daug kaukių užsidėt galiu,
 Bet aš esu toks koks esu.
 Supratęs pradą tų tiesių,
 Aš suprantu, kad aš esu.
 Esu ir aš ir aplinka,*

*Ta aplinka kurioj esu.
 Pamaštes dar aš iš tiesių,
 Nebematau kitų tiesių.
 Mano tiesa, kad aš esu,
 O aš esu tas kas esu.*

Tartiufas PREMJerAS

„Drąsos kelias“ politinės partijos Klaipėdos skyrius

Piliečius priima darbo dienomis nuo 8:00 val. iki 16:00 val.

Skyriaus būstinė adresu:

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT-92254 Klaipėda
(prieš Sporto rūmus, durų kodas -247)

Tel. (8-46) 217825, tel./faksas: (8-46) 411019

Mob. tel. 8-686-17406 (Omnitel), 8-607-00133 (Tele2)

El. paštas: klaipeda.drasoskelias@gmail.com

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIO
JONO VARKALOS PATARĖJAS-KONSULTANTAS

EDVARDAS ŠALKAUSKAS

Piliečius priima:

Antradieniais nuo 08 val. iki 12 val.

Pentadieniais nuo 13 val. iki 16 val.

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos būstinėje:

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT-92254 Klaipėda

Tel./faks. (8-46) 411019, (8-46) 217825,

mob. tel. 8-686-17406 (Omnitel), 8-607-00133 (Tele2)

El. paštas: klaipeda.drasoskelias@gmail.com

ЭДВАРДАС ШАЛКАУСКАС

СОВЕТНИК-КОНСУЛЬТАНТ ЧЛЕНА СЕЙМА ЛИТОВСКОЙ
РЕСПУБЛИКИ ИОНАСА ВАРКАЛЫ

Прием граждан:

по вторникам с 08 -12 час. по пятницам с 13-16 час.

в штаб-квартире Клайпедского городского и окружного
профсоюза по адресу:

ул. С.Дариаус и С.Гирено 21-21, LT-92254 Клайпеда

Тел. (8-46) 411019, (8-46) 217825,

моб. тел. (8-686) 17406 (Omnitel), (8-607) 00133 (Tele2)

Эл. почта: klaipeda.drasoskelias@gmail.com

Rugpjūčio 17 d. Klaipėdoje ir kituose miestuose paminėta Lietuvos Juodoji data

Praėjo 4 metai ir 3 mėnesiai po teroro prieš Garliavos Mergaitę, Drąsiaus Kedžio dukrą Deimantę ir taikius žmones.

Primename, kad niekas nepamiršta. Ir visi, kurie buvo 2012 m. gegužės 17 d. Garliavos šturmo liudininkai, tiki, kad ateis laikas, kada bus nušluostyta kiekviena Deimantės ir senelių Kedžių ašara.

Rugpjūčio 17 d. mes, klaipėdiškiai jau 51 kartą atėjome į Atgimimo aikštę paminėti skaudžiausią Lietuvos istorijoje įvykį: Garliavos mergaitės pagrobimą, prievartos naudojimą ir besaikį tyčiojimąsi iš mergaitės šalininkų teismuose. Prie mūsų prisijungė gyventojas iš Neringos. Jo pasakojimai priminė mums tuos laikus, kai Drąsius Kedys atstogaudavo Neringoje ir gyvendavo sesers bute. Su kaimynais neringiškais pasikalbėdavo, guodėsi, kad jo dukrelę Deimantę motina L. Stankūnaitė pardavinėja pedofilams, sėdintiems valdžioje, aukštuose postuose. Kai po Jono Furmanavičiaus ir Violetos Narušienės nužudymo lietuviškas teisingumas ieškojo Drąsiaus Kedžio „bendrininkų“, kurie neva galėjo padėti mergaitės tėčiui, buvo suimtas neringiškis kaimynas ir tardomas, o grįžęs iš areštinės pareiškė, kad Lietuvoje teisybės nėra. Lietuvoje gali tapti nusikaltėliu ir būti pasodintas į kalėjimą, jei esi tik kaimynas žmogaus, kuris neįtiko valdžiai arba draugas, kaip atsitiko su Raimonu Ivanausku. Valdžiažmogiai Deimantę paslėpė, gražino biologinei motinai, tėvą – nužudė, draugą pasodino į kalėjimą, senelius ir kaimynę užtampė po teismus.

Jie, valdžioje esantys pedofilai, pasiekė „gėdingą pergalę“, bet ne teisingumą ir teisybę. Ateiti, pastovėti ir nulenkti pagarbiai galvą tiems, kurie kovoja už Deimantę, už tiesą ir gėrį, už teisingą ir nekorumpuotą Lietuvą, privalome. Į Atgimimo aikštę ateisime ir šių metų rugsėjo 17 dieną, 12 val.

P.S. „*Kai valdžios sistemos nusikaltimai prieš piliečius tampa įstatymu – piliečių pasipriešinimas sistemai tampa pareiga*“.

Virginija JURGILEVIČIENĖ

Ar valstybinė pedofilijos byla sprogs po LR Seimo rinkimų, priklausys nuo Lietuvos piliečių

Tik jeigu rinkėjai pasius į užmarštį „tradicines“ partijas, kaip apsišaukėlius „socialdemokratus“, konservatorius, liberalus-dažytų lūpų patiją, pseudovalstiečius, tada galima tikėtis lūžio pedofilijos žūdynių byloje, o Lietuva apsiųsytų nuo ją užvaldžiusios KGB mafijos. Ši mafija, prisidengusi Lietuvos Respublika, yra agonijos būsenoje – keliamos bylos net Neringos Venckienės 11-os metų sūnui. Štai koks paradoksas, mielieji Lietuvos žmonės!

Ši byla yra neeilinio galimo idiotizmo viršūnė. Joje giminės, draugai, kaimynai ir artimieji kaltinami „gaujos sukūrimu“, o pasak

Prenumeruokite „Laisvą laikraštį“

2016-2017 metams!

**Internetu: UAB „Spaudos kelias“
„Lietuvos ryto“ prenumerata skyriuose
Lietuvos pašte**

25, 04 € - metams

2, 08 € - 1 mėn.

**Reikiamą sumą perveskite į UAB „Patikimas
verslas“ sąskaitą:**

LT75 4010 0510 0177 6086 DNB bankas

**(Pavedimo paskirtyje įrašykite savo adresą ir
pavardę, ir laikraštis bus jums pristatytas)**

teismų, prokurorų ir kitų veikėjų, stovinčių už valstybinio pedofilų klano - giminė, kaimynystė, draugystė, bendruomenė prilyginama „organizuotos nusikalstamos gaujos kūrimui.“

Kadangi sovietai daužė ir skaldė bendruomenes, šeimas, grovė ištisas gyvenvietes, akivaizdu, jog ši byla kruopščiai vedama pagal KGB vadovėlius, kuriuose teigiama, kad norint pavergti tautą ir sugriauti valstybę, reikia suskaldyti šeimą ir bendruomenę. Beje, raginimu sugriauti valstybę, šios bylos kurdėjai kaltina ne save, o Neringą Venckienę, kuri tiesioginiuose demokratinuose rinkimuose gavo LR Seimo nario mandatą.

Pasirodo, kad rinkimai yra antivalstybinė veikla, o nesąmoningų prokuratūros ir teismų resursų švaistymas – yra labai jau teisėta veikla. Tad pagalvokite gerbiami rinkėjai, su kuo po 2016 m. spalio 9 d. Seimo rinkimų eisite obuoliuoti? **Inf. OBS**

Lietuva 1988

Lietuva 2012

Visgi - kodėl emigruoja ir nebalsuoja?

Viena iš priežasčių yra tai, kad Lietuvos valstybė ir jos institucijos dešimtmečius eina ir toliau lengviausiu represinio valdymo mechanizmu keliu - būti besaike savo piliečių pinigų ir neapmokamos bei pigios darbo jėgos melžėja. Iš to kilęs nusivylimas teisingumu, sukelia augantį nesaugumo jausmą. O kiekvienas žmogus jausdamasis neapsaugotas valstybės, ilgainiui praranda pasitikėjimą ir patriotizmo jausmą savo šaliai. Savaime atsiranda, panašūs klausimai, kaip: „Kodėl aš turiu jausti ir vykdyti kažkokias konstitucines pareigas Tėvynei, jeigu ji neįaučia ir nevykdo savųjų?“

Žmonės pavargo nuo pažadų, jie nebetiki jais, jie žvėrėja, jiems jau reikia REZULTATO DABAR! O rezultato nėra! Politikai pastoviai ragindami už juos balsuoti, to rezultato NESUKURIA!

Atsiradus nulinei motyvacijai likti tokioje nesaugiojoje konkrečiam žmogui valstybėje, jis imasi kraštutinių priemonių - tiesiog arba neriasi kilpą ant kaklo arba emigruoja.

Be abejonės, pirmieji išvykę emigrantai, pralaužę kelius, parodė tiesioginį pavyzdį kaip balsuoti. KOJOMIS! Ir šiame balsavime yra labai daug pozityvo: parodo valdžiai jos tikrą vietą, priverčia nusileisti iš padangių ir suprasti per kojas, kad jei nieko nedarys – nusipjaus sau ranką kuri ją maitina.

Taiigi, tam tikra prasme emigracija nėra toks jau blogas dalykas Lietuvai – kiek visgi gyvybių išgelbėjo! Beje, balsavimas kojomis dar nesibaigė, jis gerokai apmažėjęs nuo buvusio bumų, bet toli gražu ne mažesnis nei grįžtančiųjų kiekis. Priminsiu, bendra statistika rodo, kad iš Lietuvos nuo nepriklausomybės atstatymo laikotarpio emigravo per septyni šimtai tūkstančių Lietuvos piliečių!

Trečdalis galėjusių balsuoti, bet ne balsavusių! Ir joks elektroninis balsavimas šiame dalyke nepadės, o dar labiau įves painiavos ir nepasitikėjimo jo rezultatais.

Būkim „biedni“, bet teisingi - mumis vargšais Lietuvos piliečiais išivijoję politikai kažkiek domėjosi. Kaip sakoma: „RŪPINOSI“ IR ŠVIETĖ. Propagandines kalbas kalbėjo, kaip viskas tiesiog pasakiškai gerai Lietuvoje! Anksčiau su tokiomis kalbomis periodiškai pasirodydavo kas du – tris metus. Dabar kas keturis-penkis, ir tai - prieš pat rinkimus. Visi kaip susitarę skanduo: „Tik grįžkite. Mes su jumis! Mums Jūsų reikia, balsuokite už mus“.

Bet ar jų apsilankymą tai galima pavadinti nuoširdžiu „dėmesiu išivijai“ – vargu. Paskutiniųjų rinkimų metu per rinkimų agitaciją nepasirodė nė vienas kandidatas! Ir po to stebitės, kodėl nebalsuoja!?

Einar WILDĖ

„Drabininkų balsas“ reporteris Jungtinėje Karalystėje

BALSUOKITE UŽ SĄRAŠĄ

Nr. 9

**Įrašykite iš sąrašo penkis skirtingus
kandidatų numerius už kuriuos
balsuojate**

1

5

2

3

11

„Drąsos kelias“ politinės partijos Klaipėdos skyriaus KREIPIMASIS

2016 m. rugsėjo 1 d.

Klaipėda

Gerbiami Klaipėdos miesto ir apskrities gyventojai!

Nesibaigiantys kai kurių Lietuvos politikų ir teisėsaugos institucijų šmeižikiški išpuoliai prieš "Drąsos kelias" politinę partiją bei jos narius, nesustabdys mūsų siekio dalyvauti šių metų spalio 9 dieną vyksiančiuose Lietuvos Respublikos Seimo rinkimuose.

Visuomenėje, kurioje per dvidešimt penkerius metus didėjo atotrūkis tarp tų, kurie pasijuto Dievo pateptaisiais ir išrinktaisiais bei pasivadino save Lietuvos "elitu", "valstybininkais", - šiandien jie šią visuomenę vadina "minia", "runkeliais", "šunauja", "patvoriniais" ir panašiai. Tokia visuomenė, valdant vadinamam "elitui", negali būti nei saugi, nei demokratiška, nei teisinga. Lietuvių tauta ne kartą savo istorijoje rinkosi drąsos kelią. Tai 1794, 1831, 1863 metų sukilimai. Lietuvių tauta niekada nenorėjo gyventi priespaudoje.

Drąsos kelią žymėjo 1918 m. vasario 16-osios Nepriklausomybės aktas ir Lietuvos partizanų pasirašyta 1946 m. vasario 16-osios Deklaracija. Išsilaisvinimo idėja, gimusi žmonių širdyse ir protuose netruko materializuotis ir svajonės išsipildė – Lietuva tapo nepriklausoma. Tačiau kas atsitiko, kad šiuo metu Lietuvos piliečiai bėga iš savo Tėvynės, o pati Lietuva tapo nykia, pilka ir niekam neįdomi Europos Sąjungos ir NATO pasienio valstybėlė? Jeigu 1918 metų Nepriklausomybės akto signatarai svajojo apie laisvą, demokratinę Lietuvą, tai 1949 metų Deklaracijos signatarai aiškiai suvokė Nepriklausomybės praradimo priežastis. Šiandien tai valdžios sugyvuojimas, atitrūkimas nuo savos tautos, tai „kabinetinė ir telefoninė teisė“ bei valdžios „švogerių kultas.“

Ar neina dabartinė Lietuva tuo pramintu keliu? Ar neveda mūsų valdžios išrinktieji į tragišką 1940 metų vasarą? Istorija kartojasi. Valdantieji nuo savo tautos atitrūkė per šviesmečius. Teisėsauga negina piliečių, o juos persekioja. Kalbama apie tūkstančius neleistinai pasiklausomų telefoninių pokalbių, apie kuriamus „terroristus“, apie totalų visuomenės sekimą ir norą ją kontroliuoti. Apie vėl atgimusią, iš sovietmečio prisikėlusią telefoninę teisę ir kabinetinę tiesą. Milžiniška socialinė atskirtis, nesaugumo jausmas, bedarbystė ir panieka paprastam, sąžiningam žmogui verčia lietuvius bėgti iš Lietuvos. Valstybė gali būti be miestų, bet negali būti be žmonių.

Šiandien skleidžiamas valdžios melas jau peržengė visas padorumo ribas. Lietuvos valdžios globojamo pedofilų klanų grėsmė mūsų vaikų laisvei, saugumui ir gerovei per visus dvidešimt penkerius metus išliko iki šiol. Dabar jis dar labiau sustiprėjo, nes iškilo pačiu bjauriausiu, atviro melo ir šantažo pavidalu. Lietuvos valstybė – ne saujelė sintetinio valdžios elito, bet visuomenė. Visuomenė, kuri trokšta sukurti saugią valstybę, socialiai teisingą valstybę, kuri sugeba ginti ir saugoti. Valstybę, kurioje norisi gyventi, kurti šeimą ir būti laimingi. Mes turime rinktis. Turime teisę norėti. Ar norės rinktis žmonės, kad Lietuvos piliečiai galėtų gyventi saugioje, teisingoje valstybėje? Ar žmonės nori toliau taikstytis su valdžios priimtais įstatymais, kurie piliečius pavertė beteisiais baudžiaunininkais? Šiandien, kaip niekada padorūs žmonės turi stoti teisingumo pusėn.

Gerbiamieji, visi sutelkime savo jėgas ir ryžtą, vieningai ir drąsiai ateikime šių metų spalio 9 dieną ir balsuokime Seimo rinkimuose už "Drąsos kelias" politinę partiją, už jos iškeltus kandidatus į Seimą. Už jūsų ir mūsų vaikų ateitį, už tikrą demokratinę ir socialiai teisingą, laisvą nuo blogio Lietuvą, ateikime ir balsuokime!

„DRĄSOS KELIAS“ POLITINĖS PARTIJOS KLAIPĖDOS SKYRIUS

Nemokama politinė reklama

Rugsėjo mėnesį sveikiname mūsų jubiliatus - profesinės sąjungos narius

70-ties metų jubiliejaus proga:

Bronių KOŠČICA
Klaipėdos Sveikatos priežiūros centro gydytoja
Michailą KISELIOV
Klaipėdos miesto ir apskrities profsąjungos narij

60-ties metų jubiliejaus proga

Raisą STAROSTINĄ
Lopšelio-darželio „Žiburėlis“ darbuotoja

55-erių metų jubiliejaus proga:

Julių STONČIŲ
AB „Klaipėdos baldai“ darbuotoja
Jeleną KOZLOVĄ
Klaipėdos miesto ir apskrities profsąjungos narę

50-ties metų jubiliejaus proga:

Ireną PROŠKINIENĘ
AB „Klaipėdos baldai“ darbuotoja
Virgilijų MOCKŲ
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjungos narij

40-ties metų jubiliejaus proga

Saulių JUŠKEVIČIŲ
AB „Klaipėdos mediena“ darbuotoja

35-erių metų jubiliejaus proga:

Evaldą MAŽUIKĄ
Lietuvos Šaulių sąjungos šaulį-savanorį
Alfonšą LEKAVIČIŲ
Adomo Brako dailės mokyklos dėstytoja

Šiandieną Jūsų metai sužydėjo
Spalvingais – Jubiliejiniais žiedais.
Nors buvo saulės ir audrų, ir vėjo,
Daug praradimų ir vilčių kadais,
Nuėjote prasmingą, ilgą kelią,
Uždegėt meile širdis artimų žmonių.
Priimkite šiandieną padėkos ugnelę
Savo anūkų ir vaikų širdžių.

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga

Gimtadienio proga rugsėjo mėnesį sveikiname profsąjungos narius

Romą Želvį, Kostą Norkų, Loretą Razmienę, Danguolę Januškevičienę, Ingą Sakavičienę, Liną Lengvinaitę, Vytautą Katkų, Vidą Jocienę, Evaldą Nausėdą, Renatą Jurginienę, Virginijų Mockų, Danutę Puplesienę, Evaldą Bružą, Natalją Potapovą, Jarą Valiukėną, Laimą Vaičiulienę, Ingą Truncę, Kostą Stasiulį, Eleną Marinič, Artūrą Asalchanovą, Laurą Kasinskaitę, Romaną Miką, Laimoną Meškauską, Einą Savgirdą, Tomą Žukauską, Martyną Venckų, Algirdą Janušą, Laurą Šiaulienę, Olgą Smolenčiuk, Viktorą Norkų, Alytę Adomavičienę, Vitalij Orechov, Alą Ševcovą.

*Te gimimo dienoj, kaip skambiausioj dainoj
širdis džiaugsmu suvirpės.
O per metų dienas, per tamsias ir šviesias
Te visad Jūs laimė lydės.*

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos taryba
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjungos taryba

„DARBININKŲ BALSAS“ redakcija

Steigėjas ir leidėjas **Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga**

Kodas: 193431871

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (durų kodas – 247)

Tel. 8-46-217825, tel./faksas: 8-46-411019, mob. 8-686-17406

El. paštas: kmapsp@gmail.com

Internetinis tinklapis www.kmaps.lt

A/sąsk. LT81 7300 0100 0232 9702 „Swedbank“. Banko kodas: 73000

***Pasirašyti straipsniai nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone**

Tiražas 100 egz.

Informacinis leidinys platinamas nemokamai

Redaktorius Edvardas Šalkauskas

Redakcinė kolegija: Gintautas Mieleika, Rimas Lukauskis, Nijolė Praninskienė, Juozas Turauskas, Vilgelmina Čenokol, Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Danutė Bielskuvienė, Liudmila Golubeva, Loreta Belova, Vida Jančiauskaitė-Mačinskienė, Artūras Žigas, Žaneta Milašienė, Marija Onsovič

Dailininkas Rimas Lukauskis

Korektoriai - maketuotojai: Loreta Belova, Danutė Bielskuvienė, Laima Lukauskienė

Reporteriai: Jaras Valiukėnas (Vilnius), Kęstutis Lebrikas (Jungtinė Karalystė), Viačeslav Lapčuk (Rusija), Olgierd Borman (Vokietija), Marija Onsovič (Italija), Einar Wildė (Jungtinė Karalystė), Gintautas Mieleika, Artūras Žigas (Klaipėda)